

Zlatko Tomić
POTOP U NOINOJ LAGUNI

Zlatko Tomić

POTOP U NOINOJ LAGUNI

Vlastita naklada

Naslovnica i grafička priprema:
Luka Bezić

Recenzent:
Slobodan Simić

Lektura:
Mario Blagaić

Tisak:
Booksfactory Szczecin Poland

ISBN: 978-953-57415-7-2

CIP zapis dostupan u računalnom katalogu Sveučilišne knjižnice
u Splitu pod brojem 20020859

©Zlatko Tomić

Nijedan dio ove knjige ne smije se umnožavati ni na koji drugi
način reproducirati bez nakladnikova dopuštenja.

ZLATKO TOMIĆ

POTOP U NOINOJ LAGUNI

Split, 2025.

Čim u Hrvatskoj netko postane predsjednik države, znatno korigira svoju vjeru u Boga. Od tog trenutka mu vjeruje k'o partneru.

Svjetski mediji lažu da u Hrvatskoj vlada glad. Istina je samo to da su došli Šveđani i pokupili svoje stolove.

Na Balkanu su nepisana pravila zagwarantirana zapaljenim ustavima.

Srbija ima *Bože pravde*, a Hrvatska još uvijek traži onoga tko će napisati *Bože sudstva*.

Srbi imaju *Marš na Drinu*, dakle, mrtvu prirodu. Hrvati imaju *marš* u neke elemente žive prirode.

Da je grčki junak Ahil bio ranjiv i u glavi kao što je bio u peti, bio bi Balkanac od glave do pete.

Na Balkanu više nema kao od brda odvaljenih ljudi. Ono što je vrijedilo pokupio je NBA-i, ostali su samo odvaljeni.

Hrvatska jučer i Hrvatska danas? Razlike nema jer razlika je ta koja uvijek ima.

Srpskohrvatski odnosi su stvorili Srbohrvate koji odnose.

Biti Hrvat ili Srbin nekada je bila izuzetna čast.
Danas je to samo izuzeta čast.

Mnoga mjesta u Srbiji i Hrvatskoj se ne mogu pohvaliti da su u predkapitalističko vrijeme ljudi u njima bili siti, ali otkada je ušao strani kapital, svi su city.

Hrvatska i srpska genijalna spadala su izmislili onu da „krv mora pasti“, inače nema ništa od željena rata.

Deset, devet, osam, sedam, šest, pet... Hrvatski svemirski program je počeo! Bez ovoga nijedan Hrvat ne će moći poletjeti u svemir, za razliku od hrvatskoga duha kojemu je već stoljećima odbrojeno, a on nikako da nađe način kako se spustiti na Zemlju.

Hrvatska je politički sazrijevala od jednopartijskog, preko jednostranačkog do ovog današnjeg – jednozapidnog sustava.

Nas Hrvata je odista jako malo. Ali, otkud onda četiri milijuna problema?

Na Balkanu mrak traje do duboko u noć.

Srbina i Hrvatima je bolje da budu jedan narod, da ne bi *jedan i narod* bilo vječno prokletstvo jednih i drugih.

Hrvatska čeka svog pravnog Mesiju da ustavno sudstvo pretvori u ustavno mudstvo.

Hrvatska i Srbija su toliko lijepe zemlje da nam nitko u svijetu ne zamjera što smo počeli da se hvalimo i neprirodnim bogatstvima.

Ni Srbija ni Hrvatska nemaju nuklearno naoružanje. Umjesto atomskih bombi imaju, ništa manje opasne, atomske medije.

Velikohrvati i velikosrbi, a i ja već porastao.

Hrvatska i Srbija ne moraju trajati vječno. Nek se održe barem do onog trenutka kada prestane vrijediti proročanstvo: *Nikada više međusobnog sukoba.*

Nekada su Srbi i Hrvati živjeli u istoj državi; sada se iživljavaju u državnim razlikama.

I u Hrvatskoj je svako čudo za tri dana. Jedino kad neki ministar dopadne zatvora, čudo jedva dosegne kraj drugog dana.

Hrvati i Srbi, ne inzistirajte na tome da ste najstariji narodi. Poslije ćete teško moći obraniti tu titulu pred onima koji su došli iz još pliće divljine.

Prvi uvjet da Srbi i Hrvati ne budu toliko različiti je da budu dobrovoljno slični.

Jugoslavija se raspala na proste i na faktore.

Hrvatska i Srbija se prevelike države za razarajuću svjetsku neznatnost.

Balkan je oaza koju nijedna pustinja na svijetu ne bi poželjela imati.

Jugoslavija se raspala kad je Bog koji hoda po zemlji susreo boga koji hoda po oblacima.

Balkan je dio svijeta gdje se sitno broje dani, krupno novčanice, a osrednje životi.

Samo na Balkanu je moguće spajanje dvaju ratova – korištenjem mina zaostalih iz prethodnog rata što će ih upotrijebiti mozgovi koji će zaostati u sljedećem ratu.

Novi rat na Balkanu? Ne brinite se, ljudima je dosta rata s premalim brojem žrtava.

Srbija i Hrvatska su jedna duša i jedno tijelo, ali dvije proteze bestjelesnosti.

Najveća zla proteklog stoljeća su rat, bolesti, nesreće, a u ovom izbori onih koji će donijeti takozvani mir, nazovi zdravlje i hipotetsku sreću.

Ustani, bane, Hrvatska te više ne zove.

Hrvate s pravom u svijetu nazivaju kazališnim narodom. Oni se u svojoj životnoj predstavi toliko smiju ili plaču da za posljednji čin drame snage imaju jedino za – ravnodušnost.

Ni riječi više o mržnji između Hrvata i Srba. Čemu, inače, služe tolike biblioteke i knjižnice...

Kada se na diktatorovu dvoru priređuje talački ples, pozvan je cijeli narod.

Da od viška glava ne boli, shvatio je još u četvrtom osnovne. Već tada je postao veteran školovanja.

Kako sam sebi pokazati zavidno znanje?
Skriti se pod krevetom najvještijih ljubavnika.

Nastupilo je novo doba, ali nije pobralo pljesak.

Čovjek treba poludjeti dok je pri zdravoj pameti; naime,
bolesna pamet se može upotrijebiti za nešto mnogo
korisnije.

Maštamo o policiji koja će privoditi svrsi.

Između mene i nje nema velikih tajni. Tek jedna tajnica.

„Istina, malo je postarija, ali je izvrsno građena”, rekao sam stranim posjetiteljima kada sam opisivao našu arhivsku građu.

Upitao sam jednog flegmatika: „Što ste po nezanimanju?”

Ako ste ovisnik o adrenalinu, u svakoj prilici mislite svojom glavom. To stvara uzbuđenje.

Bilo je: uzmi ili ostavi. Srećom da sam pronašao onoga tko će ostaviti.

Kada smo ih na pučini pronašli, čamci za spašavanje su bili puni kreditnih jamaca, a uokolo su plivali žene, djeca i starci.

Jeste li ikada razmišljali o tome zašto je u münchenkim pivnicama ručka na kriglama uvijek zalijepljena na desnu stranu?

Kakvo smo društvo? Pa, uz neke sitne preinake ne ćemo dočekati dvadeset i drugo stoljeće.

Jasno mi je da odgovornost leži na svima nama, ali koja budala joj je dala prejako sredstvo za spavanje?

Farmacija je pred kolapsom. Lijeka nema ni za otrov, a kamoli za lijek.

Meni šećer dolazi na kraju samo zato da odjavi gorčinu, i tu njegova misija završava.

Da bi se ovakav ponovo rodio, trebat će obnoviti rađaonicu za ovakve.

Kraj je prije bio vrlo blizu, sada je samo blizu. Kada nas je nanjušio, odrekao se i on svojih vrlina.

Ako želite dogurati do suca Vrhovnog suda, kolica moraju biti vrhunska.

Ne prevozite svoje tek tiskane knjige vlakom *Hrvatskih željeznica* – iz toga bi mogla ispasti odlična priča.

Daleko od toga da sam savršen, ali ne i predaleko.

Ako nikoga ne pustite u svoje srce, puno propuštate.

Kad smo vidjeli da je netko giljotinu okrenuo naopako, noge su nam se presjekle.

Diktator će donirati sve svoje organe, ali pupak svijeta nikomu ne da.

Kada sam odgovorne pitao kada ćemo poslije pametnih telefona dobiti i pametne spomenike, nisu mi ništa odgovorili. I dalje se prave ljudi, lica kamenoga.

Poslije toliko godina su počeli obnovu potresom pogođena područja?! Kuća časti – ako je bude!

Prilikom vješanja ne lamatajte previše nogama po zraku. Tko žuri, omču lomi.

Supruga me htjela otrovati, ali sam na vrijeme razvio antitijela svojih ljubavnica.

A tko će znati za vas ako niste izvršili atentat, opljačkali najveću banku ili oženili predsjednikovu kći? Pa ste se toga sjetili tek poslije svoje pedesete objavljene knjige!

Nijedan ozbiljan političar ne bi smio jutrom izlaziti pred novinare ako prethodne noći nije izašao na konferenciju za lampu.

I vi ste izvor blizak vladi? Toliko prskate kad govorite da vas je primjerenije nazvati vodoskok blizak vladi.

Tom piscu je lako održati posmrtno slovo – samo ubiješ ono jedino živo slovo koje mu je vrijedilo.

Vi jeste čovjek na svom mjestu, ali još utvrđujemo gdje je to mjesto.

Moderna arhitektura gradi stanove koji će sličiti na špilje. Ni u prirodnim špiljama ne će biti tmurnijeg ambijenta.

Meteorolozi već danima najavljuju oluju, ali, izgleda, govore u vjetar.

Život vodi čudne utrke. Svakomu presiječe pupčanu vrpцу, ali rijetko do koga prvi stigne.

Budući da su štedjeli na materijalu, krov se urušio. Da ne pukne bruka, šutjeli su kao da se ništa nije dogodilo. Sve je ostalo između četiri zida – bez krova.

Poslijeratna obnova najvećim dijelom se poništi
prijeratnom zastarom.

Ništa zato ako je sve zašto.

Što je vlast mirisavija izbliza, više smrdi nadaleko.

U ratu sam u samoobrani uvijek pogađao, no brak je
nešto suptilniji sukob pa tu u interesu samoobrane
uvijek promašim.

Vidio sam mačka kako sjedi na čovjekovoj glavi i prede.
Ako mačak nije pretjerao, onda je čovjek prepreden.

U starim dobrim vremenima i loša vremena su bila na
solidnoj dvojci.

Predugo je on u politici da bi se u njoj zadržao tolike
godine.

Japanci su lud narod. Klanjaju se i kad je gledalište
života potpuno prazno.

Danas smo mi najstariji narod u Europi. Naglo smo sazreli od jučer.

Tko se ljuti, ima pravo gubiti.

Mnogim junacima *Divljeg zapada* koji su u sebe bili zaljubljeni preko ušiju, romansa je prestajala na početku skalpa.

Nije opasno govoriti u vjetar, al' ne daj, Bože, misliti u uragan.

Prosinac je mjesec sniženja. Počinje s pragom tolerancije.

Ako on siđe s planine i uđe u politiku, lako ćete ga pronaći. Bit će između ovaca i ovacija.

Iznenadili biste se koliko svijet zna da ne zna o nama.

Ravnozemljaši, postali ste dosadni. Okrenite ploču.

Završio je upravo onako kako se na početku i dokrajčio.

Vođini inicijali ničemu ne služe osim inicijalnom razmišljanju o njemu.

Optužili su ga da je kradljivcu pridržavao vreću, doduše, šuplju. Doista mu nije stalo.

Nekim političarima ne trebaju demokratske izborne liste – oni se razlistaju još u autokraciji.

Jeste li ikada vidjeli pijana psa? Naravno da niste, jer njegova kućica nikada ne časti.

Kako li se sluh naroda protekom vremena izoštrio! Prije je dobošar čitao vijesti nakon što bi palicom lupao po svome dobošu, danas tv-spiker prije čitanja vijesti tek prstima neprimjetno lupka po stolu.

S njom mi je bilo toliko dobro da sam potpuno smetnuo s uma koliko sam se pritom mogao i usrećiti.

Ovo što sam sada otvoreno iznio o demokraciji, rečeno je iz moga kuta gledanja. A kako vi na nju gledate iz svoga kuta ćelije?

Čuvajte se policije kada ona shvati da nije svemoguća.
Tada ona sve može.

Na početku bijaše riječ. Na kraju bijaše propali izdavač.

Došli su na vlast? A kojim prijevoznim sredstvom za
žedne preko vode?

Vi samo kupite gusle. Za bugarenje u svom desetercu
uvijek ćete moći pronaći deset očajnih kreditnih jamaca.

Upoznah Richtera – razoran tip.

Sram vas može biti, ali sram nije toliki nasilnik.

Lica porotnika su smrtno ozbiljna. Bar da se jedan nasmiješi na moju štetu.

Ćud je počela dlaku mijenjati u znak pijeteta prema vukovima koji su izumrli.

Lukavci iz NASE su pristali slati svoje sonde u našu budućnost, ništa ih ne košta. Istrošenost tih sondi i naše budućnosti su otprilike na istoj razini.

Ostavili su srce na terenu, ali, na žalost, to je bio teren nekog kardiologa.

Poslije smrti vragu idu prazne duše, a on tada zbori:
„U to ime ispijmo još jednu!”

Ni za čim u životu stvarno ne žalim. Za svime samo formalno naričem.

Kad god sam je prekinuo u pola rečenice, uvijek je bila briljantna – u drugoj polovini uzdaha.

Rijetki bježe iz ludnice, a još rjeđi se ne vraćaju u nju.

Evolucija? Glupost. Glupost? Evolucija!

Premda je bio vrhunski enigmat, nikako nije uspijevaao riješiti ženine ukrštene oči.

Do pobjede u ratu samo preko krvi, znoja i suza!
Do uređenja države i preko ostalih tjelesnih izlučevina.

„Nitko nije savršen”, reče i postane savršen ni za koga.

Taj kolerični i nervozni vojskovođa i osvajač je imao
jakog razloga objaviti knjigu pod naslovom *Od
iritabilnog kolona do kolonijalnog carstva*.

I kriminalci su postali ekološki osviješteni. Sve češće
koriste prigušivač.

Što se izdvajanja za lokalnu kulturu tiče, ministrica kulture je široke ruke i uska zamaha.

Licemjerno će biti ako na mojem pogrebu kažete: „Bila mu laka zemlja”, a onda na moj grob navalite spomenik od pola tone.

Predsjednik je slušateljima rekao da se i oni uključe u diskusiju. Utičnica je otraga.

Za sve postoji prvi put. Za ništa postoji i drugi put.

Ginuli smo u tišini da možemo umirati uz počasne plotune.

Tragičar je samo onoliko koliko je i nekontrolirani stradalnik.

Prodali su mi rog za svijeću – Aladinovu svjetiljku bez baterija.

Mi nemamo blage veze gdje su naše grube veze.

Imali smo peh, a onda smo ga, na žalost, inficirali.

U demokraciji postoji sloboda izbora – po rebrima može dobiti i radijator.

Predsjednika, zasad, možete rešetati samo pitanjima.

Na zapadu ništa novo, na istoku novo ništa.

Mi smo na redu, ali, na žalost, u redu smo.

Sutra je nova iluzija preksutrašnjeg dana.

Nudili su nam titulu *generala poslije bitke*, ali naša naknadna pamet to nije prihvatila.

Udarili smo državne temelje, ali šamari su bili malo prejaki.

Nije problem što su oni za koplje ispred nas ako smo mi
za buzdovan iza njih.

Vidio sam nekog propalog uhljeba – smijao se bez veze.

Sve velike ljubavi su tužne kad su male.

Mrzim ljude koji postanu lako zapaljivi tek kad shvate
da ne sjede na buretu baruta.

Na zgražanje pravih hipohondara otkriveni su još lažniji bolesnici.

Ako nemate pametnijeg posla, ostanite na genijalnom.

Ljudi su najugroženija vrsta jer sve druge vrste znaju način i vrijeme svog izumiranja.

Koliko vrijednih stvari se može pronaći u smeću, a ni vi niste „za bacit.“

Kad izumru pravi ovnovi, brvna ćemo pretvoriti u spomenike kulture.

Istina boli jer je laž ukrala sve anestetike.

Kad su raspisali natječaj, manje su se opoštenu, a više opismenili. Opet pošteno.

Od svih ljudi koje sam u životu uvrijedio tražim oprost; u suprotnom, sam ću doći po njega.

Malu glupost da izvikujemo na aukciji? Veću glupost nisam čuo.

Nekada se trbuhom za kruhom odlazilo u Njemačku, sada trbuhom za kruhom ni u bolju pekaru ne možeš otići.

Lovaca na glave je sve manje. Izumrijet će kao i lovci na pamet.

Jedna stvar me strahovito nervira – što uopće me znam koja je to stvar.

Ako si zao, nemoj nikad stati – reći će ti da si zaostao.

Lažu gdje stignu; gdje ne stignu, puste da istina zakasni.

U našoj državi je većina razumnih – razumiju sve što im se naredi.

Zaljubljen sam u nju preko ušiju – cijeloga susjedstva.

Ne izlazite nam na oči s vašim nevoljama. I radiodrama vam je dovoljna.

Rekli smo sudbonosno *da* ne shvaćajući, zapravo, kako jedno obično *da* može s lakoćom nositi čitavu jednu sudbinu.

Htio sam kupiti frižider, ali kad sam vidio cijenu, ohladio sam se brže od njega.

Zlo se zaodijeva zlim. Dobro presvlači dobro.

Bio je bijesan do daske, a potom je postao miran do darovane mu pilane.

Bog joj je htio dati savršen izgled, ali se smilovao nad estetskim kirurgom koji je ostao bez posla.

Nismo pucali jedni na druge, samo smo se začahurili među bojevim metcima.

Bila je ljubav mog života. Na žalost, i svog.

Što kažete, autobus pun genijalnih vojnih stratega?!
Karte na pregled, molim!

Ljubav, sreća i slava mi se smiješe, a moj zubar umro u
najgori mogući čas. Koliko bi tek imao posla s to troje
pacijenata?!

Pogledajte našeg ministra vanjskih poslova. Čačka svoj
nos kao da su njegovi i unutarnji poslovi?!

Kad smo ga izabrali, obećao je da nas ne će zaviti u
crno, ali se nije izjašnjavao o tome hoće li crno zavijati
s nama.

Kad sam roditeljima rekao da ću u životu biti potpuno apolitičan, dali su mi ukor pred uključenje.

Kada su zeleni ušli u visoku politiku, shvatili su da nije dovoljna samo ekološka svijest. Potrebna je i drekološka.

Na žalost, umro je i ima ga više.

Ni informacije nisu što su nekada bile. Točne su, a neprecizne.

Eh, naš vođa... da ga nema, ja ne znam tko bi se usudio ne zamisliti ga.

Ako ste politički slijepci, ni deblo u oku vam ne će smetati kada trunu istekne mandat.

On ne bi ni mrava zgazio. Slona samo recipročno.

Sudeći po listi čekanja na pregled u bolnici, mnogi pacijenti će morati biti ekshumirani.

Povukao sam ručnu – ništa se nije dogodilo; povukao sam nožnu – ništa se nije dogodilo; povukao sam jezičnu – sve se odigralo.

Ne bih se ja toliko plašio duhova da pri susretu s njima ne ostanem i sam kao duh.

Ili će biti onako kako ona kaže ili ne će biti nikako – opet kako ona kaže.

U našim junačkim pjesmama ima puno kukavičjih jaja; srećom, ona se nikad ne izlegu u refrene.

Kad mačke nema, miševi molitvu za našu brodogradnju vode.

Već nam je zlo od vas ako će nam biti dobro od vas.

Rasplakali ste me – vratili ste me u moje mlade dane i pokvarili vremeplov.

Napustio nas je nedugo nakon svoje smrti.

Ne dopuštamo da se na našu revoluciju nabacujete blatom! Imate li neki finiji namaz?

Kod nas je mržnja redovita pojava. Redovitiji je samo izostanak ljubavi.

I kada bismo sve političare bacili u provaliju, opet bi se našao neki demagog među njima koji bi govorio u dvostruku prazninu.

Najsporije što mogu, odlazim u trgovački centar. Vidjet ćemo kome će dosaditi – meni ili puzajućoj inflaciji.

Narcisoidnima je lako vladati – oni lako savijaju kralježnicu budući da su pronašli nešto romantike u ljubljenju vlastitih nožnih prstiju.

Ništa mu ne vjerujte! I kad se bude ubijao, taj će okrenuti pilu naopako!

Mi nismo za sve krivi, ali smo za sve pogrbljeni.

Dobro je to što vam se javila gluhoća kao prvi znak bolesti – tako ne ćete čuti javljanje drugih znakova.

Jedina vrsta ljudi kod kojih nisam sreo nijednu budalu su dvorske lude.

Konačno da i u godini knjige bude napisana knjiga godine!

Šteta što naši predci nisu bili slabije informirani jer bi informatičko društvo došlo ranije – gazeći njih, a ne nas.

Obdukcija našeg najslavnijeg biznismena je, doduše, pokazala da je imao pijesak u bubrežima, ali fatalno je bilo to što je u srcu imao kamenolom koji je kupio za jeftine pare.

Drugi tip demokracije nas ne zanima sve dok mi imamo našeg lafa demokracije.

Imamo toliko pameti da bi je mogli izvoziti i toliko mozga da bi je pritom u stočne vagone utovarivali.

Dugo smo lutali, a onda smo krajnje precizno zalutali na ove prostore.

Letački savez je u znak solidarnosti s teško oboljelim oligarhom, koji nema živog potomka, odlučio naslijediti sve njegove mušice.

Eh, što je pirotehnika!
S koje visine govorite?

Pitao sam prijatelja kako ćemo proći na Svjetskom rukometnom prvenstvu, a on je odgovorio: „Sve je u Božjim rukama.”

Kada si zaljubljen, Sunce i dalje izlazi na istoku, ali i na svim drugim stranama oka.

Njene želje su mi zapovijed, a na svoje se oglašujem.

Vlast zna da je sve konačno tek kada ništa nije na kraju.

Dode rat i nitko ti ne zapali kuću?! Kakva arhitektura užasa zbog užasne arhitekture...

Dao sam joj sto puta za pravo. Sto i prvi put sam je ispisao s fakulteta.

Jako je loše to što brže propadamo zbog slabe cestogradnje nego zbog, time izazvanog, jakog srama.

Ne znam što bih vam više rekao, ali znam što bih vam manje učinio.

Naš predsjednik ima širok osmijeh, ali za otvaranje prostrana bulevara trebat će mu nešto širi.

Vi biste me puno bolje razumjeli da se umjetnom oplodnjom ne pravite blesavi.

Lijepo sam odgojen; ipak, mnogi su rekli da je to bio velik pritisak na odgoj.

Progres? Milimetar po milimetar i eto milenijuskog centimetra.

Zašto se ona buni kad joj kažu da je žena sumnjiva morala? Kao da se i nesumnjivi moral ne može prostituirati?

Demokracija je podnošljivija ako je svugdje osjetiš prije negoli pod nosom.

Ne znamo kolike su američke robne rezerve, ali znamo kolike su američke porobljene originalnosti.

Što mogu dobiti zaraćene strane na beskonačnim
sjedanjima pri mirovnim pregovorima nego pojačane
hemoroide i oslabljene humanoide?!

U mom selu nije vijest kad susjedu crkne krava, nego
kad kravi crkne susjed.

Lako je nekoga skinuti s vlasti. A što ako vam poslije
proradi nostalgija za njim pa se propijete te vam ga bude
teško skinuti s jetara?

Od snobova smo snobnevidjeli.

Kad god vidimo našeg bivšeg direktora, obilazimo ga u širokom luku.

Tako smo saznali da naše groblje ima kružni oblik.

Sasula mu je istinu u lice. Bojim se da će drugi put probati i s drugim otrovnim supstancijama.

Društvo nam je pred raspadom, ali, na žalost, za taj veličanstveni spektakl više nema ulaznica.

Na današnji dan bilo je najviše današnjih dana u povijesti.

Nije nam drago da nam ugled ovako brzo raste. Očito se radi o nekom hormonalnom poremećaju.

Znajući da mrzim sve što je američko, moj brat, koji živi u Chicagu, poslao mi je bratoubilačke dolare.

Ima nas da te Bog sačuva, a ima nas i da te nitko ne sačuva.

Na rubu sam živaca. Nije tako strašno kao što vele oni koji poslije redovito produže do ruba provalije.

Čovjek u životu ništa ne mora osim pohvaliti se i umrijeti. Često ovo drugo slijedi odmah poslije prvog.

Život poslije smrti? Ne zamarajte se time, da nešto postoji, banke bi već to saznale.

Imam novac i šarm.

Nikad ne izlazimo svi troje zajedno.

Na ulicama našega grada više nema nasilja. Oprali smo krv od tragova ulice.

Najprije je digao ruku za sebe, pa je digao ruku na sebe pa, kad mu ništa od toga nije uspjelo, digao je ruke od sebe. Ali i to bez uspjeha.

Sreća da Bog nema klasične učionice, inače... Bog te pita šta bi bilo.

Bezuvjetno mu odan, bio je predsjednikova siva eminencija u najjasnijem obliku i boji prašine.

Vjerujete u svoju pamet? Opasnoj sekti pripadate...

Gagarin je bio prvi čovjek u svemiru.
Još se ispituje tko je bio prvi umirovljenik u
bestežinskom stanju.

Imamo plašljiva ministra okoliša. Kad god ugleda srnu,
uvijek se izlane.

Rat je završio prije negoli je i započeo. Sad na miru
možemo prebrojiti potencijalne mrtvace.

Danas sam tri puta snimljen pokraj jela. Nije
fotomontaža.

Ljudi često prevare smrt, ali to njoj uopće ne smeta. Njoj ni u grob ni iz groba.

Oni koji odlaze u teretanu lakše vuku svoje podrijetlo.

Što se moga braka tiče, jedno je sigurno – za dvoje sigurnih tu nema mjesta.

Blago sam joj se naklonio, a ona je pogriješno protumačila da sam joj blagonaklon.

Naši ministri su nabavili nove, blještave automobile. Sad nas od svijeta ne dijele samo svjetlosne godine, već i svjetlosni ministri.

Imali smo instruktora ronjenja koji je bio toliko savjestan da se utopio na vlastitom primjeru.

Bio je toliko nepredvidiv da je i sam sebe iznenadio kad je naglo umro.

Ostvarili smo povijesni uspjeh – pronašli smo uspjeh u povijesti.

Nemam više oslonca ni u vlastitoj supruzi, a padam i preko ostalih žena.

Dobio sam vlast na pet minuta. Koliko je to sekundanata?

Brigo moja, prijeđi na drugoga. Državo moja, ne prelazi, crveno je.

Sve naše nade smo polagali u dan kada se održavaju izbori. Ali... naše nade nisu cijevi da se polažu, puno su praznije.

Što će vam bolje sutra kad se policija brine da vam bude izvanredno danas?

Moram na operaciju, ali ne znam hoću li sporom ili brzom kirurgu. Kod prvoga nema kraja ni konca operaciji, kod drugoga ima kraja, ali nema konca.

Oni ne namjeravaju sići s vlasti, ali, da nam udovolje, rado će sići sa svake vlastitosti.

Ja sam bio *alfa*-mužjak, ona *beta*-ženka, a njena majka zbog mržnje prema meni – *delta*-Nila.

Previše je gladnih za jednu malu državu i previše je sitih za jednu nesposobnu vlast.

Englezi imaju dugu tradiciju. Naša je nešto kraća, ali je tradicionalnija.

Zbog renoviranja pakla zabranjeni su skupni posjeti pa se mole vlastodršci da umiru pojedinačno.

Ma kakvi zečevi izvučeni iz šešira? Umirovljenici izvučeni iz dugih rukava kad zbog male mirovine ostanu kratkih rukava.

Protupožarni aparati su nam u tako lošem stanju da se slobodno mogu nazvati protukandidatima požara.

Znamo za vašu namjeru nagla uzleta u životu, ali, k'o Boga vas molimo, izađite iz pilotske kabine.

Noću uopće ne spavam. Za državu bdijem, a za ljubav pijem.

Ako padne atomska bomba, ništa ne dirajte. Radijacija se u svašta razumije.

Naše zdravstvo može odahnuti – više nema bolesnih, svi su nezdravi.

Sudnji dan se uvijek odgađao do daljnjega. Ali kada zaista svane taj dan, svi će poželjeti odgoditi ga do bližnjega.

Kumova slama je dječja igra prema slamama naših kumova.

Krenuo je trbuhom za kruhom, ali nije mogao odoljeti pa je usput svratio na pečenje.

Povijesno *ne* je ostalo povijesno *ne*, ali noću, kada se dobro ne vide granice, neprimjetno šmugne u zemljopisno *da*!

Kod nas je previše zbunjenih pa su ljudi postali ugrožena vrsta.

Ako idu: tjelohranitelji, pa predsjednikova supruga, pa predsjednikov pas, a samo ovaj treći cvili što predsjednik kasni, to znači da je demokracija jutros dobrano na lijevu nogu ustala.

Neprijatelj je prvi počeo. Najprije je to bila sporadična prijateljska vatra da pokaže kako smo nesposobni, a onda smo mi iz svih oružja raspalili po sebi samima.

Nije sramota padati. Sramota je ustati pa onda cijeli život otresati prašinu sa sebe.

Kasno sam prohodao jer nisam htio hodati kao pače. Roditelji su rekli: „Dapače!“

Što se aforistike tiče, manje je više. Što se tračeristike tiče, više je uvijek beskrajno malo.

Dovoljan sam sam sebi. Ništa od društvenog mene više mi ne treba.

Državo, srami se, ako ti je preostalo još imalo crvenila koje nije naša krv!

Govorio zidu ili vama svejedno je jer zidovi su u vama.

Kada nam do savršenosti treba samo jedan korak, mi uvijek napravimo dva.

U miru smo zainteresirani za top-modele, a u ratu za modele topova.

Predsjednik poštuje volju naroda. Bezvoljnost još i više.

Da su majmuni znali što sad znaju, bili bi korak bliže koraku dalje od civilizacije.

Dobro razmislite komu ćete ostaviti silno bogatstvo koje ćete steći poslije lošeg razmišljanja.

Doći će jednom i taj sudnji dan; samo se bojim, kad smo mi u pitanju, da bi mogao doći i dvaput.

Dali smo se u bijeg. Privremeno. I samo nogama.

Diktatori su jako romantični ljudi. Ujesen zamišljaju kako vjetar na granama leševe njiše.

Nesumnjivo je samo to da ima pismenijih od nas. Sve ostalo u vezi s tim je sumnjivo.

Urbi et orbi. I nikom više.

Pitate me za godine? U kasnim sam šezdesetima. Svaka je zakasnila na nešto.

Slaboumnima je najbolje. Njihov talent za ludilo se nikada do kraja ne će razviti.

Utjeha za one koji imaju mlinski kamen oko vrata – teško ih se može objesiti.

Novi porez na nekretnine? Preko trnja do gnijezda.

Slažem se s definicijama: „biti izvan sebe od bijesa i mržnje“ i „biti unutar sebe od poštovanja i ljubavi.“

Najuspjeliji numerolozi su oni koji su od jedne majke i drugog oca treći sinovi ili kćeri.

Uz ovakav narod predsjedniku ništa drugo ne preostaje nego da mu sve preostane.

Ludo smo se proveli na psihijatriji. Tamo je dopuštena nenarodna muzika.

Kako danas može biti petak ako je jučer bio četvrtak, i još k tome sudnji dan?

Seks je neprijatelj Zapada broj dva. Broj jedan živi na Istoku i još gleda porniće.

Bavim se umirovljeničkom magijom – mirovina mi ustane prije negoli sjedne.

Što smo tražili, to smo i obili.

Tražimo onoga tko će nas izvesti na pravi put. Radi svake sigurnosti, neka dođe stranputicom.

Tko prizna, pola mu se prašta, a tko ne prizna, prašta mu se cijela samica – zbog preuređenja.

Danima gledam vođinu klimavu sliku na zidu i ne mogu se načuditi strpljenju jednoga čavla.

Lakše je izgraditi zatvor nego ljudsku psihu.
Manje je prostorija.

Uhljeb, a ubuđ.

Lupus in gabula.

Članovi vladajuće stranke čine što g o d hoće – sasvim mladog hrasta koji umišlja da nitko od njega ne vidi šumu.

Za sve je krivo majčino mlijeko. Dalo ti je duh, dalo ti je ljubav, ali ti je dalo i onu jednu lošu kap, onaj zanemarivi promil koji si ti pretvorio u sto posto svoje mržnje.

Trista šezdeset i četiri dana me je varala s drugima,
jedino prvog aprila me varala sa mnom.

Lako se uzalud zaljubljujem. To sam naslijedio od djeda
eunuha.

Razobličili bismo mi mržnju, ali se bojimo da je za sto
godina više ne ćemo znati uobličiti.

Ratu kojemu se ne nazire kraj nije se nazirao ni početak.

Kurta je sjahao, omirisao zrak i ponovno uzjahao. Tako to radi Murta istrošena Kurte.

Koliko li smo samo ratova izbjegli time što ovaj nikada nismo završili?!

I ako ponovo uvedemo smrtnu kaznu, neka to nikako ne bude kazna vješanjem. Kandidata bi bilo toliko da bi neki morali izvisiti.

Poznati smo po tome što ni po čemu nismo nepoznati.

Mito i korupciju smo sveli na najmanju moguću mjeru –
na nemoguće svođenje na najveću moguću mjeru.

Kada naše gore list dođe u liječničku ordinaciju,
neugodno se iznenadi kada ga upišu u naše gore liste
čekanja.

Gradimo lažne bolnice za one koje istina previše boli.

Divna priroda, sloboda kretanja i vezica za cipele
dovoljan su razlog da se nabavi i druga vezica za cipele.

Nitko ne voli rat, ali fascinacija njim je ono o čemu se najviše raspravlja kada zaraćene strane sjednu za pregovarački stol.

Kada bi znali međusobno ratovati, ratne priče bi i u ratu i u miru pričali.

Treba privatizirati počasne plotune.
Sve nesinkroniziraniji su.

Prve žrtve rata su ratni pesimisti pokopani još u miru.

Djeca moraju znati za trenutke kada su se njihovi predci tukli najžešće, a i za one kada su se tukli s najmanje žestine, e da bi izvukli neki prosjek borbenosti kojim bi mogli ponosno položiti svoj život na oltar domovine.

Kada ljubav ne poznaje granice, veliko je pitanje što je od to dvoje odbilo upoznavanje.

Ako na prvom ljubavnom sastanku dami dođete preblizu, znajte da ste otišli predaleko.

Ljubi bližnjega svoga kao sebe – srama.

Ratno licemjerstvo je o svom protivniku govoriti sve najgore, a onda ratovati protiv njega zbog sveg najboljeg u njemu.

Priroda je postala mnogo obazrivija prema nama – kada nam voda dođe do grla, na vrata mozga pokuca samo kap.

Međunarodni praznik rada je evoluirao u međunavodni praznik rada – ima ga samo između navoda.

Mi stalno napadamo diktatora, a on, jadnik, živi od danas do sutra. Od svojeg danas koje teško prolazi do našeg sutra koje je već prošlo.

Nama za rat povod i ne treba, ali kad nastane mir i dođe pasje vrijeme, povodac neke svjetski moćne sile nam je itekako potreban.

Nema tog političara od kalibra koji za prosperitet svoje nacije nije u stanju bacati joj prašinu u oči ni tog moćnog vojskovođe koji za pobjedu svoje vojske nije u stanju uraditi obratno.

Moja platonska ljubav prema njoj trajala je samo do trenutka kad sam je ugledao голу. Vjerujem da je i Platon svojevremeno zažalio.

Zakleli smo se na vječnu ljubav. Privremena nas nije trebala zaklinjati, ona je bila sigurna u sebe.

Poruka nitkovima: „Nitko kao mi!“

Rat nas očeliči, mir nas pozlati. Slična je onoj o vrapcu u ruci i golubu na grani.

Na putevima bez povratka ni putovima nema povratka.

Imaš zašto žaliti ako ne znaš za to žaliti.

Muzičari se žene kasno jer isplativije je patiti u tuđoj nego u svojoj ranoj zori.

Naravno da o mrtvima treba govoriti sve najbolje, ali ne treba baš šokirati ono malo dobrog što se o njima za njihova života govorilo.

Kako god okreneš, Zemlja će poslije trećeg svjetskog rata biti okrugla ploča.

Svaki put kad sam htio učiti na vlastitoj pogrješci, netko drugi bi napravio tu moju pogrješku i postigao uspjeh.

Sit čovjek je presretan kad osjeti glad za glađu.

Peče nas savjest zbog toga što ne možemo otkriti tko to tako uspjelo raspaljuje vatricu na ledu našega srca koja će zapeći savjest, no, istovremeno, ne dopuštajući da se taj led rastopi.

U životu ne postoji veći strah od onoga koji vas obuzme kad shvatite da biste se jednoga dana mogli prestati bojati.

Što će mi duboke misli? Pa svi traže ekskluzivnu mudrost mojih plitkih misli!

Što bismo mi da nema novca? Možda bismo lizali rane
besćenja drugih bića kao što to zvijeri rade jedna
drugoj?

Žena žudi za muškarcem svojih snova, a muškarac
čezne za ženom koja je prestala sanjati.

Gdje se izgubila vaša iluzija o sreći? Hajdemo je
potražiti, ali neka nam vodič bude najveći prosjak u
gradu.

Želio sam kupiti crno-bijeli televizor, ali nigdje ga u
gradu nisam našao. Prodavači su bili vrlo neljubazni,
upravo odbojni!

Mrzim kad ima previše vijugavih putova i kada oni sijeku jedan drugog. Tko kaže da govorim o svom mozgu?

Ne zaklinjite se u ljubav. Čut će vas djeca koja smišljaju novu rugalicu.

U raju je već tolika gužva da postoji potreba iznajmljivanja dijela komfora iz pakla.

Jako je neugodno stajati na rubu provalije kada vas spopadne mučnina što istu takvu niste osjetili kada ste stajali na rubu svojega bića.

Budalu ne nazivajte ni pravim niti ikakvim drugim imenom. Najbolje je da precizno šutite.

Svijet se ne može promijeniti preko noći, ali može preko svih ostalih mrakova koji su kraći od te noći.

Ne tražite da vam diktator bude doktor higijene. Vi ćete njega praviti od blata, a ne on vas!

Sve ono o čemu sam govorio jednom ću i prešutjeti, ali to ne će biti uskoro.

Danas je dan pravednih. Počeo je ranije nego smo očekivali – u šest do dvanaest.

Ako lektori ne znaju što će s riječima, imamo kolektore.

Kameleone, reci mi odakle si i ja ću ti reći koliko još dugo ćeš biti ondje.

Hitler je obožavao Napoleona. U njegovim uskim krugovima su ga zvali Napolaon.

Odmah sam zavolio njene mane. Malo poslije drugog braka s njom zavolio sam i njene vrline.

Ljubav!? Kako je to nekada zvučilo kad nije bilo ozvučenja.

Možda zna je puno optimizma u odnosu na *valjda zna* koje je prepuno rezignacije.

Prva cigareta može biti smrt za zdravlje, ali stota više nije ni zdravlje za smrt.

Jednoga dana će Bog pružiti sve dokaze svoga postojanja, ali reptili će samo odmahnuti svojim golemim repom.

Izjavom da život traje privremeno mogli bi se pozabaviti trgovački inspektori i u kazni navesti da se traži precizan rok upotrebe te robe.

Ostavio sam je jer je uvijek mirisala na „još“. Nemam ja toliko novca za tu novu vrstu kozmetike.

Uskočila je u moj život doslovno u posljednji čas moje prve slobodne minute života.

Pogrješna je samo ona politika koja će jednoga dana, ničim izazvana, biti još pogrješnija.

Bila s odjećom na sebi ili bez nje, ona je uvijek bila obučena da ubija.

U seksu je sve vrlo jednostavno: ili je amor materijala ili je zamor materijala.

Njena narav je bila divlja. Prirodnjaci bi rekli: „Netaknuta priroda.“

Birajte prijatelje, ali prije toga pomno odaberite izbor.

Laž se trošenjem, a istina netrošenjem, povećava.

Teško će se naći netko tko će nju moći zadovoljiti
upravo zato jer se taj već lako izgubio.

Kad god nemam razloga za veselje, iznenadi me veselje
i pritom veselo namigne: „O razlozima ćemo poslije!”

Privlačnost nije osobina šarma, već njena vrlo sumnjičava prethodnica.

Već ste toliko mržnje usadili u nas da je ima dovoljno za dva nesuđena rata i pet spektakularnih suđenja zbog njihova nezapočinjanja.

Kad žena odmah kaže *da*, to može značiti samo jedno – da nikada ne će izreći sudbonosno *da*.

Rekla mi je da joj pružim živi dokaz svoje ljubavi i ja sam joj pružio svoj dlan na kojem je izbrisana crta života.

Filozof kaže: „Tko sam ja da vam sudim.”

Političar kaže: „Tko sam ja? Da vam sudim?!“

Tko gubitnike za išta pita?

Oni su, još i prije rođenja, temeljito ispitani.

Ne slažemo se s mišlju da je previše ratnog ordenja. Kad Bog svede ratove na razumnu mjeru, tek ćete onda vidjeti što je njihova hiperinflacija.

Prvu državu smo pravili, drugu smo prepravili, a treću ćemo sigurno otpraviti.

Jedino s njom sam se našao pred pragom sreće. Čim sam ga prekoračio, prag ljubavi se pretvorio u kućni prag.

Navečer vrlo kasno ili ujutro vrlo rano budim se i pišem. To je za mentalno zdravlje. Gdje li sam ga samo isprljao da ga tako skrivečki moram prati?

Jeste li ikada čuli da je netko, želeći se ubiti iz pištolja, okrenuo pištolj od sebe i makar samo ranio nekog drugog? A oni koji se ubijaju od pisanja uvijek ubiju pisanje, a sebe, u tom skribocidu, ni ne okrznu.

Kad smo sve heroje rasporedili u odgovarajuće bitke, ostalo je još mnogo neraspoređenih narodnih junaka. Dok ne smislimo neku bitku za njih, dat ćemo im gusle u ruke.

Dva ruba kojima se nijedan diktator nikada nije niti će se približiti su rub provalije i rub suza.

Nisam populist, ali mogao bih to postati u osami koju provodim pokraj mravinjaka.

Cijeloga života me vukla za nos, ali sretna okolnost je bila ta što je to bio nos njena odvjetnika kojemu je samo blago smrdjela moja nevjera.

Književni hitovi su romani prevedeni na trideset jezika s nemogućim prevođenjem na svih trideset slova abecede.

Zlo nikada ne dolazi samo – uvijek dođe s imunošću na zlo koje jednoga dana mirno primimo u kuću, ispijemo s njim kavu, a onda ga otpratimo s onom lakoćom kojom sami sebe počinjemo pratiti u naš san bez snova.

Žena uvijek na vrijeme napravi pogrješku; dok je muškarac shvati, istekne mu vrijeme u kojem on ima pravo počiniti pogrješku.

Upoznaj sve ljude u svojoj okolini i ne pravi izuzetak ako ti je vlastita grbača tvoj najvažniji okoliš.

Država je svojevrsna prisila – ona nastaje u rascjepu između *svi sve znamo o organiziranom društvu* i *nitko ništa o njemu ne osjeća*.

Ne znam je li gore planski pasti neprijatelju u ruke ili iznenada pasti prijatelju u naručje?!

Siromašni vole sve ono što vole i bogati, samo obratnim redom.

U ratu nema Novih godina. Sve su ponovljene.

Nisu to bolni jauci. To su blagi uzdasi kojima nitko ne želi izdati liječničko uvjerenje.

Nisam upoznao pametniju snagu od ženske slabosti ni gluplju slabost od muške snage.

Samo polako ako je polako u neprovjerenu društvu, pa bilo ono i puževu.

Ako vam se zgađilo pisanje, pišite klinastim pismom.

Vaša nesreća je u tome što previše razmišljate o onome što s uspjehom može biti obavljeno i ako je nepromišljeno.

U miru cvjeta ljubav na prvi pogled; u ratu cvjeta mržnja na prvi dvogled.

Ne koristite varijantu *sutrašnji dan nikada ne će svanuti* ako ste ovladali varijantom *ova se večer više nikada ne će ponoviti*.

U šapatu zaljubljenih najdublje je skrivena tolerancija prema najjačem vrisku ljubavi.

Da se Adam i Eva nisu zamislili, uskočila bi civilizacija stvarajući generacije i generacije zamišljenih.

Bog je nanovo stvoreni Čovjek, a čovjek je nanovo nestvoreni Bog.

Tako je govorio jezik dok se nije ugrizao za Zaratustru.

Politika je do krajnjih granica izbrušena vještina u tome tko će prije zakasniti.

Ako vas nema nigdje u državnim statistikama, onda ste statistička pogrješka. Ne radite od toga dramu, nju su već uradili najprirodniji statistički grješnici – glumci.

Čovjek je za novac svašta u stanju uraditi – čak i potruditi se poštenim radom ga zaraditi.

Ono što je dopušteno satiričaru, dopušteno je i Jupiteru i volu, ali ovoj posljednjoj dvojici to postaje sve odbojnije.

Nije dokazana optužnica protiv miševa koji napuštaju brod koji tone. U bijegu je od sudstva koje tone.

„Ovo će potrajati!” vikne olimpijski plamen i počne držati vatreni govor o olimpizmu.

Bijes svih bjesova spopadne čovjeka kada u tisuću komadića raskida kartu sudbine koju je držao u ruci jer mu je prorekla sve same negativnosti, a onda je pokušao ponovo sastaviti kad shvati da su na toj karti bile ispisane sve same Pitijine izreke.

Sumnjao sam samo prvi i treći put. Drugi put sam bio siguran da i četvrti put Bog pomaže ako je sumnja jaka.

Ako ljudi vani gladuju, nijedan stol u tvojoj kući nije malen, čak i ako ga nema.

Poezija je u moj život došla sama od sebe – kroz divnu samozatajnu gluhoću onih prilika koje nisu ni pokušane biti iskorištene.

Svemu dođe kraj. Tako je i kod nas, s tom razlikom što se kraj još mora i objašnjavati s nama.

Doći će vrijeme kada će se i slijepoj ljubavi operacijom moći vratiti vid. Ali samo onda kada doktor Narcis ode u mirovinu.

U društvu velikih moralnih vrijednosti teško je naći laku ženu i gotovo nemoguće ju je izgubiti.

Golotinja je najefikasnije ženino pokriće.

Ako se klin klinom izbija, to znači da se i korijenjem može iskorijeniti glad.

Žalosno je kada bolest iz glave prijeđe u noge pa gaziš cvijeće. Tragično je kada s nogu prijeđe na papučicu gasa pa gaziš ljude.

Nitko nije vjerovao da će naša ljubav potrajati, ali ona je bila tvrdoglava. Čak nam poslije nije dopustila da se vjenčamo trajući sve vrijeme uvjerenosti drugih da jedino vjenčanjem možemo spasiti našu ljubav.

Naša krivnja je dokazana našom permanentnom nekrivnjom.

Živimo u mirnim vremenima tajfuna, poplava, potresa.
Nemirna vremena će nastupiti onda kada se Zemlja
prestane nećkati.

Izbjegli smo veliku tragediju, a onda je mala tragedija
pametno izbjegla nas.

Nadmašili smo mnoge civilizacije jer su one civilizirano
odbile doći do stupnja koji smo mi dosegнули.

Prijateljstvo između žena i muškaraca ne postoji ni u
romanima. Ako bi ga ipak tamo bilo, onda bi to bilo
jedino u onima u kojima su samo ženski ili samo muški
likovi.

Ljubav je toliko naivna da je ponekad prava sreća što je slijepa.

Ne bježite glavom bez obzira. Bježite glavom s obzirom na glavu koja ne bi pobjegla unatoč svim obzirima koje ima ili koje nema.

Poistovjetiti se s makovim zrnom znači poniznost u ljudskosti; poistovjetiti se sa zrcem prašine znači poniznost u vječnosti.

Čim dođu na vlast, počnu se otimati za ostavku koju nikada ne će dati.

Život nas razbacuje, no smrt je mnogo nježnija – ona nas samo baca.

Mi uvijek glasamo za dobrodušne čija preobrazba postane fantastična čim izbruse očnjake svoje dobrodušnosti.

Otrpjeli smo četiri godine njegova bezvlašća, no još gore je slijedilo kad smo morali otpjeti pet minuta njegove vlasti.

Sve teže uspijevam objasniti kako je propala naša brodogradnja; naime, ležeće kade izlaze iz mode.

„Gospođice, vaša pjevačka karijera je vrlo upitna jer umjesto da pjevate iz trbuha, vi pjevate iz estradnih debelih crijeva.”

Na našem području se vremenske prilike tijekom jednog dana toliko izmijene da čak uspijemo pronaći djetelinu s četiri godišnja doba.

Ona nije potrebna svim ljudima niti u svako vrijeme, a često ni onakva kakvom je svi opisuju. Inače, protiv drugih obilježja dobrote nitko nema apsolutno ništa.

Nijedan predsjednički kandidat kod mene ne bi prešao ni kućni prag, a da o izbornom i ne govorim.

Ja drvosječa?! Padaj, pilo i nepravdo!

Zbog nemaštovitosti kojom mladi ljudi vode ljubav na otvorenom među istinskim voajerima je došlo do otvorene pobune.

Od smokvina lista do lista vinove loze smjestila se sva golotinja i sve pijanstvo čovječanstva.

Dobijem li američko državljanstvo, iz ovih stopa ću biti visok šest stopa.

Ako padne snijeg, ne dajte se smesti.

Kada ga je metak pogodio u leđa, svom težinom je pao
na obarač na kojem je, inače, bio lak.

Bio bih i ja ranoranilac, ali uvijek zakasni zora.

Ne miriše mi na dobro – smrdi mi na još bolje.

Tko izgubi glavu za ženom nađe je na ramenima nekog antitalenta za romantiku i talenta za pragmatiku koji, ni kriv ni dužan, postane pratitelj ljubljene žene.

Množina od stroja su strojevi, množina od ustroja su kaosi.

Ako zaista poštujemo mrtve, onda zaštitimo grobne epitafe od vremenskih nepogoda. Nema ništa crnohumornije od pocrnjele patetike.

Kad se Bog konačno obazre na nepismene kojih u ovom modernom dobu još ima, produžit će trajanje ovog stoljeća na tisuću godina.

Političari, ne bojte se; da satira satire, imala bi sataru.

Opravdano je da na svijetu ima stotinu religija jer je Bog, samo je njemu znano zašto, stvorio devedeset i devet ateizama.

Naša policija i nije baš inventivna – uzima otiske prstiju, a i s Himalaje je vidljivo da na svakom zločinu postoje više nego očiti prljavi otisci duše.

Ljudsko žaljenje kratko traje. Tada smo jako slabi, ali potom i strašno bijesni zbog pogrešnog izbora, jer puno teže je prežaliti sebe zato što si žalio drugog, nego se odmah prežaliti i mirno žalovati nad obojicom.

Mnogi slavni pisci uopće nisu bili talentirani za pisanje. Da im vlastita taština nije nadvisivala horizont, njihov sljedeći roman po stjecanju slave bi se zvao: *Kako sam ubio samozatajnost svog inata i sva priznanja proslijedio njemu.*

Bog dugo gleda u naše sklopljene ruke i svinuta koljena i jedino što poslije toga može jest to da nas zamoli da bude oprošten od posjeta žalovanja.

Slava kratko traje. Ostalih vrlina nema.

Od kamena prosječne veličine možete napraviti skromnu vilu i još će vam ostati za raskošan kamen u bubregu.

Uvijek sam pazio što govorim, ali ostali nisu pazili što čuju.

Nekada je čovjek živio u punini svoga dostojanstva, a onda mu je izum koplja omogućio da živi u praznini bilo čijeg dostojanstva.

Ako svoju tugu namjeravaš utopiti u alkoholu, nastoj da ti poluprazan bude onaj dio čaše koji je polupun.

U podnožju Mount Everesta ne gledaj gore jer Himalaja zna koliko je visoka; gledaj u pod, nizina ti se divi jer još nije vidjela odlučnijeg penjača koji ne će napraviti ni metar uspona.

Onome komu su dani odbrojeni preostaje još da se prebroje i oni dani koji su bili toliko plemeniti da se nikako ne mogu pridodati tim danima. Prekobrojni ljudi zaslužuju isto takve dane.

Tanka je ona vlast u kojoj nema mršavih.

Čovjek – kako bi to gordo zvučilo da ozvučenje ne biraju majmuni.

Doći do kraja svijeta nije lako. Krenimo odmah ako su vodiči ravnozemljaši.

Što duže živimo, to više hvalimo medicinu jer nam je produžila samo život.

Težimo izgraditi potpuno neovisne sudove – neovisne čak i o pravdi.

Odgojili smo novu generaciju snajperista.
S njima nema pogađanja.

Kad se realno pogleda, duboka starost je plitka starost.

Riješite se loših navika i uvelog cvijeća.
Zalijevajući ovo prvo, potrošite hektolitre vode
zalijevajući i ovo drugo.

Nekima je i u zatvoru lijepo.
To su oni koji su u zatvoru otkad ne znaju za sebe.

Gledam ovaj svijet pun ropskih odnosa i pitam se što bi
uradio Gandhi da je živ.

Ništa – osim što bi nastavio živjeti.

Premijeru, ako ćete pred narodom polagati račune, neka
to budu samo oni dobri. Onaj put u pakao se malo
istrošio pa bi mu novi sloj dobrote dobro došao.

Sto puta ste mi pali na pamet! Ah, kako bi to lijepo bilo da mi bar jednom padnete u bankarsko jamstvo!

Neka intuicije rade svoj posao!

Naša nesreća je u tome što smo prerano izmislili sreću.

Uvijek govori ono što ti je na srcu jer ono što ti je ispod srca toliko je prozaično da to svaka normalna bolest poznaje.

„Ništa nije izgubljeno”, univerzalne su riječi koje se mogu kazati čovjeku koji sve gubi kao i čovjeku koji sve dobiva.

Problematična sreća je onih koji imaju više sreće nego pameti.

Pesimisti koji ne ostare u pubertetu imaju velikih izgleda da budu optimistički starci u zreлом životnom dobu.

Normalno je da vladar čini sitne pogreške, ali ako on sutradan poćini još sitnije, tada je oćito da se tu radi o nekoj krupnoj pogrešći.

Između jučerašnjeg i današnjeg dana velika je praznina; sve što sam napisao bilo je za zaborav – ako je sve ono što sam proživio bilo za pamćenje.

Neki ljudi se dugo traže, a onaj trenutak kada su najbliže, ali se ne susretnu, već se mimoiđu, trenutak je kada i najveća ljubav zadrhti.

U ljubavi je sve moguće, pa čak i odgoda koju traže strasti međusobno nevoljenih.

Nema lijeka za osamljenost, ali ta je spoznaja veoma ljekovita.

Ne nabacujte se na političare drvljem i kamenjem. Ima ih tako snalažljivih da bi od toga mogli napraviti novu vilu.

Iskrom iz svoga oka mogla je zapaliti cijeli svijet. I zapalila ga je, ali samo u oku svoga princa kada se on odrekao svega onoga što su iskre njegova prijestolja mogle zapaliti.

Između ljepote i moći svi bираmo naizgled moćnu ljepotu na račun krajnje estetizirane moći.

Unatoč našoj međusobnoj nesnošljivosti, naš brak su spasili naši nesposobni odvjetnici i naša sposobna nestrpljivost.

Zašto smo dopustili da nas gospodari kukolja pretvore u
žitno roblje?

Od govora mržnje u javnosti gori je šapat mržnje u
tajnosti.

Tko se zadnji smije, smije se i prvi – jer je ostao sam na
Zemlji.

Ne bi mi smetalo što je on stihoklepac da me nije i
klepnuo svojim stihovima.

Ponekad stotinu *zato* ne može zadovoljiti jedan *zašto*. Ali, vaš trud, pritom, vrijedi tisuću osmijeha i, svučete li tu ozbiljnost sa svoga lica, vidjet ćete da vam se i beskraj, zbog te nesposobnosti o kojoj i geniji raspredaju, već pomalo osmjehuje.

Ako ste na ispitu zrelosti, izbjegavajte prezrele odgovore jer vi ste barem jedan dan stariji od tog ispita.

Život prođe u trenu koji ima toliko dimenzija da i univerzum odbija apokaliptičko vrijeme od njih.

Kada su me držali ozbiljnim, nudio sam im se k'o ljekarnik – kašičicom; kada su me držali duhovitim, nudio sam im se k'o bagerist – bagerovom kašikom.

Ima li što uzbudljivije nego živjeti jedan pokraj drugoga nikada se ni ne pozdravivši, ali s potpuno stopljenim osamljenostima?

Između neba i ponora ima dovoljno uskih prolaza da neopazice pobjegnute od života i previše slavluka koje ne ćete željeti ni zamijetiti kada se na još uža vrata budete vraćali u život.

Tko me razumije – razumije; tko me ne razumije – ostavljam mu iglu u plastu sijena da se bocne u svom nerazumijevanju.

Oteto je proketo, ali manje ako se i samo nije otimalo.

Vidim da me promatrate s nepovjerenjem, što je i sasvim razumljivo jer jučer ste me samo gledali s nepovjerenjem.

Oni koji se vječno svađaju oko toga je li prije bilo jaje ili kokoš, to rade samo zato da se ne bi porječkali kada ih netko upita je li prije bilo dobro ili zlo.

Noa je poručio: „Spašavajte se dok ima nevremena, jer kada bude lijepo vrijeme, takvu šansu ne ćete imati.”

Tek kad je izmislio sve vrste pijanstava, Vrhovni poeta je izmislio i vino jer mu je dosadilo nemaštovite stalno i neuspjelo upućivati u odgovarajuće plemenito pijanstvo.

Sve manje je pročitanih knjiga jer je sve više pročitanih pisaca.

Mladi su puni snage koja je tek uvod u energiju o kojoj oni nemaju baš previše saznanja.

Danas nema mnogo registriranih genija. „Uglavnom su mrtvi”, kažu izvještaji luđaka na vlasti kojima ni vlastita genijalnost više nije potrebna.

Piščev stil pisanja je lako prepoznatljiv po odjeći koju nosi. Ako na sebi ima košulju na točkice – pisac je kratke forme i snažnih rečenica; ako je odjenuo prugasti sako – rečenice su mu duge i duboke onoliko koliko je sako velik.

Kakvo je to društvo kojemu su autobusna stajališta uža od moralnih stajališta?

Volim kreativni nered, mrzim kreativni kaos jer nije prodao ili ustupio nijednu svoju kreativnu dionicu kreativnom neredu, jednostavno zato jer je nije ni imao.

Tajnice znaju najveće tajne.

Kad čvrsto vjeruješ, ništa nije nemoguće, ponajmanje to da često pobijedi već i tvoja mekša vjera.

Držali smo ga kao malo vode na uzdignutu dlanu, a on je nas učas pretvorio u puno uzdignutih dlanova u vodi.

Narod odnedavno bira svojom voljom – jer nevolja odbija izaći na biralište.

U ratu se svatko boji svakoga. Jedino se ne boji onaj koji je od svakoga svatko.

Nisu imali mira dok nisu imali rata.

Tko preživi prvi dan rata kao da je preživio cijeli rat.
Tko pogine posljednjeg dana rata kao da je bio mrtav
cijeli rat.

Politika može odahnuti; i suđeni i nesuđeni rat imaju
iste strašne posljedice.

U ratu su sela na prepad osvajali; da u miru nikoga ona
ne bi prepadala, u Potemkinova sela su ih pretvarali.

Da je pračovjeku bilo tako loše, postojali bi i praljudi.

Nikad ne ostavljaj za sutra ono što možeš zauvijek ostaviti danas – osim kada su žene u pitanju.

Imaš li osamnaest ili si još praznoljetan?

Ja sam za zdrav razum.

Tko je protiv toga neka mi se skloni s lobotomijskog zahvata.

Najprije pometi oluju ispred svojih vrata pa tek onda se usudi preduhitriti vjetar na nekoj, njemu nebitnoj, vjetrometini.

Stigla nas je kletva.
Nije ni čudo kad je obula prorokove sprinterice.

Ne kladite se na džokeja koji se prije utrke uzda u se i u
svoje kljuse.

Našem razvoju ni Danci nisu dorasli.
Premalo su truli.

Nekada su se dijelile udarničke značke.
Danas ne postoje uvjeti za to jer je lijenih više nego
udarenih.

Kakve su to gluposti da nijedna glupost nije genijalna?

Što žulja vlastodršca, cipela broj manja ili narod broj veći?

Sreća je da se nijanse ne mogu umanjivati pa se slobodno može reći da je od početka rata naovamo jednako kao što je bilo od početka mira naonamo.

Političari, opametite se ili se opa – metite!

Čovjekovo rađanje je trpka, da ne kažemo ružna,
emocija prihvaćena svemira; čovjekov život je predivan,
da ne kažemo zapanjujući, osjećaj odbačena svemira.

I politika ima svoje krčmene dane. Rijetko se pojavljuju
jer dok dođu, političari su sve već raskrčmili.

Očaj je stvorio i stvara najljepša umjetnička djela koja
se izvode i prezentiraju samo jednom, a to je kao
nijednom, jer zahtijevaju najsnažnije osvjetljenje u vidu
mjesečine nad razvalinama civilizacija.

Trebamo otvoriti sve državne arhive iz prošlosti da
saznamo zbog čega ove sadašnje ne će imati tko otvoriti.

I bogati, kao i siromašni, imaju svojih velikih briga, samo se bogati zbog toga umjereno žderu, dok se siromašni neumjereno izjedaju.

Kako znati da ima Boga ako ga samo ima?

„Dosta je demokratičnosti bez imalo demokritičnosti!”
uzviknuo je Demokrit.

Ljudi su već toliko komotni da bez imalo žudnje raspravljaju o idealnoj komociji.

Ne vjeruj Danajcima ni kad ti neovisni televizijski kanal otvaraju.

Sam Bog nam ga je poslao, ali smo preskupo platili njegove putne troškove.

Komu se ne otvori padobran, otvori mu se nebo.

Most je i napravljen zato da premostimo sebe zbog onih preko mosta.

Na suprugin nagovor pomirio se sa sobom.

Neke pjesme su toliko loše da onomu tko ih pjeva pozli zbog toga što zlo ne misli.

Da bi bio veći od ostalih, popeo se samom sebi na glavu.

Od svih pekarskih proizvoda danas najbolje idu uhljebi bez košarice.

Panta rei i ako je naš Panta kralj.

Od Francuske revolucije svijet se nije tako duboko ideološki promijenio kao onog trenutka kada je prvi siromah na vlasti uskliknuo: „Parizera i igara!”

Bog ne osuđuje i ne kažnjava odmah. Tek na kraju vremena on će za to imati vremena.

Tko gubi ima pravo da se ljuti, čak i na točku poslije ove konstatacije, jer on ima pravo pobjesniti na one koji stvore takav gubitak poslije kojeg nema ljutnje jer iza njega mogu doći samo tri točke...

Prije rata se pjevalo: „Samo da rata ne bude”, a poslije rata, koji je prerastao u bratoubilački, pjeva se: „Samo da brata ne bude.”

Nikad ne propusti saslušati i želje druge strane, osobito ako je to nenastanjena druga strana ponora u koji namjeravaš skočiti.

Hiperprodukcija je sestra himerprodukcije, sklona populizmu.

Mi smo za suočivanje s istinom kakvo god da ono jest, a ona nije.

Ne ću otkriti Ameriku ako je uopće ne otkrijem.

Poslije dana D svi su dani cccc...

Vlast od naroda traži samo jedno – da bez razmišljanja počne razmišljati bez ičega.

Smrtnu kaznu su ukinuli iluzionisti jer je bila superiorna nad životnim kaznama.

Za pravi život potrebna su ti samo dva čovjeka: bivši prijatelj i budući prijatelj. Bivši prijatelj, da ti govori o tvojoj odlučnosti da živiš slobodno, a budući prijatelj, da ti zbori o tvojoj odlučnosti da ta sloboda potraje što duže, u najmanjem, dok se on ne pojavi.

Vrijeme liječi sve – čak i zubobolju ako nije njegova vlastita.

Nijedna osoba nije takvom postala ponaosob.

Naslušao sam se gluposti ovih dana. Ali, dobro je dok glupost udara samo u slušni bubnjić, a ne i u ratne bubnjeve.

Mi nikada ne psujemo bez razloga, a razlog može biti bilo što što do sada nije opsovano.

I statističke pogriješke imaju pravo na pošteno suđenje.

Nitko ne će snimiti film s narodom u glavnoj ulozi; nemoguće je, naime, naći kaskadera koji bi uspjelo odglumio pad naroda.

Od dva zla biraj manje. Od tri zla biraj broj bolnice jer je očito da se radi o epidemiji.

Vi nas zavitlavate... Centrifugalna sila da više ne postoji?!

U glavnim crtama izgledamo karikaturalno.

Kada bih se ponovo rodio, sve bih ponovio isto, ali je veliko pitanje bi li isto ponovilo čitavog mene.

Naš vođa je doživio prometnu nesreću. Sreća u nesreći je to što mu je sve polomljeno osim nogu – tako da mu narod ne može dati nogu.

Onome tko vam gleda u noge dok vas laže u oči, stid je obrnuto proporcionalan težini okova na vašim nogama.

Povijest se ponavlja – svake godine na drugi način ništa ne naučimo od nje.

Nemate savjest? Iznajmite je, cijena je prava sitnica: topao dom za beskućnika, hladan dom za raskućnika.

Brak sklopljen u pravi čas i brak sklopljen u posljednji čas razlikuju se samo po stupnju spretnosti kojom mladoženja otvara bocu pjenušca na svadbenoj svečanosti.

Dobronamjerni ovnovi izbjegavaju brvno za prelazak, ali dok stignu do mosta, ovaj im se učini mnogo užim od izbjegnuta brvna.

Čovjek može i bez kruha, ali bez igara teško da bi prihvatio i bolji kruh od onoga što ga sada jede.

Ako nastavimo istim tempom ubijati vizionare, nastupit će glupo sretna vremena.

Zao duh našeg jezika tvrdi da je u našem jeziku premalo složenica. Možda je zloduh u pravu.

Uvijek preduhitrimo Pandoru pa prije otvorimo njenu kutiju nego što ona otvori mrtvački kovčeg našega duha, jer otkrivanjem većih zala u našem kovčegu od onih u njenoj kutiji grčka mitologija bi izgubila svoj mitski status, a to bi bilo neoprostivo.

Preventivno sam oglušio zbog ljudi koje ne mogu vidjeti očima.

Mnogi bi danas imali, a ne nemali riječi za ona zla vremena kada su knjige bile spaljivane, samo da su usput bili spaljeni i loši rječnici.

Ulaskom u visoku politiku zgubidan je počeo gubiti narode jer mu to s danima više ne uspijeva.

Opća kataklizma će najviše naštetiti zemljopisu jer će razne strane svijeta postati iste strane svijeta.

Nikada na ovim prostorima nije bilo prostornije, a zagušljivije.

Osim bezgrješnosti, svi drugi grijesi su nam oprošteni.

Jednakost među ljudima je nemoguća jednako toliko koliko je nemoguća i jedna kost među psima.

Mi smo malen, ali vrlo pokretan narod. Dok nas nabrojiš deset oko neke pametne stvari, već nas je milijun oko neke gluposti.

Ljudi postoje, ali ima mnogo postojanijih činjenica koje dokazuju život.

Eutanazija kod nas nikada ne će biti moguća jer i kad bi bila ozakonjena, bilo bi više plašitelja nego molitelja.

Kad smo došli na mjesto avionske nesreće, utvrdili smo da avion uopće nije pao! Tä i crna kutija ima pravo na crni humor!

Kad god mi ne razumijemo našu vladu, vrlo brzo je shvatimo.

Dali su sve od sebe da bi uzeli sve od vas.

Bog nam je prodao putne karte za naš konačni rastanak, a mi, od silne radosti, zaboravismo uzeti kusur. To ga je dokusurilo.

Bez pardona sam se ispričao.

Vi ste vrh vrhova. Takorekuć, Mount Everest u zraku.

Neki bankar je zavapio za tabletom jer je imao nesnosne bolove u glavnici.

Vode se kao nestali samo oni koji su nestali kao vođeni.

Vi ste prenapuhani filozof – tzv. luft mudrac.

BILJEŠKA O PISCU

Zlatko Tomić rođen je u Splitu 1954. godine. Romanopisac, aforist, antologičar, dramski pisac i pjesnik. Objavio je dvadesetak knjiga – od toga najviše romana, potom knjige i antologije aforizama, dramske tekstove i zbirku poezije.

Njegovi aforizmi su uvršteni u mnoge međunarodne antologije.

Dvostruki je dobitnik nagrade „Radoje Domanović“ UKS za satiru, dobitnik je nagrade za najbolji hrvatski povijesni roman te dobitnik nagrada za poeziju.

Prevođen je na strane jezike.

Trenutno vrši dužnost tajnika *Udruge hrvatskih aforista i humorista*.

Živi i radi u Splitu.

